

S. 14. 17.

Säg vel du väl? Gondoliera?

SÅNGER

med accompagnement af

PIANO

komponerade af

THÉRÈSE.

Neuchâtel

1883.

"Säg, vet du väl?"

("Ach! weisst du wohl?")

Andantino e con sentimento.

Sång.

Säg, vet du väl hvad qual
Ach, weisst du wohl welch' Lein

din bild hos mig för skyl ler? Och
Dein An blick mir er re get? Und

ö gat jemt med tå rar, jemt med
mich zu Thrä nen, zu Thrä nen

tå rar fyl ler? Ack nej, ack nej, Du a nar ej, du
gleich be we get? Ach nein, ach nein, Du ahnstes nicht, du

a - - nar ej, du a - - nar, du vet det ej
 ahnst es nicht, du ahnst es, du weisst es nicht

Ack nej, ack nej, Du a - nar ej, du a - - nar ej, du
 Ach nein, ach nein, Du ahnst es nicht, du ahnst es nicht, du

a - - nar, du vet det ej. Och vet du väl i da - gens
 ahnst es, du weisst es nicht. Und weisst du wes - sen Bild - niss

stoj när tan - ken - ir - - - - - rar Hvems bild det är, hvems bild det
 in des Ta - ges Wir - - - - - ren Mich stets so lieblich, stets so

molto cantabile e con sentimento

ten.

är som mig för - vir - - rar? — Ack nej, ack nej, — Du a - nar ej, ack
 lieb - lich will be - ir - - ren? — Ach nein, ach nein, — Du ahnst es nicht, ach

nej, — du vet det ej — du — vet — det ej, Hvems bild —
 nein, — du weisst es nicht — du — ahnst — es nicht, Und weisst —

ten.
 — det är, hvems bild — det är som mig för - vir - - rar?
 du wes - sen Bild - niss mich lieb - lich will be - ir - - ren?

ten.
 du a - nar ej, — du — vet — det ej.
 Du ahnst es nicht, — du — weisst — es nicht.

Gondoliera.

Dess-

Moderato cantabile.

Sång.

O! kom till mig när stjernors tåg Ljus öf-ver nat - ten
O! komm zu mir, wenn durch die Nacht Wandelt das Sternen -

Piano

Red. ♯

strör, — I män - glans öf - ver haf - vets våg Gon - do - len då oss
heer! — Dann schwebt mit uns in Mondes - pracht Die Gon - del ü - ber's

för. — Så ljuft är vin - dens kär - leks - smek, Så gyll - ne vå - gens
Meer. — Die Luft ist weich wie Lie - bes - scherz, Sanft spielt der gold - ne

stig. Hör cithrans sång, så öm och vek, Till njutning loc -- kar
Schein, — Die Cithra klingt, und zieht dein Herz Mit in die Lust hin.

p rit.

p a tempo. dig. O! kom till mig när stjernors tåg Ljus öfver nat -- ten
ein O! komm zu mir, wenn durch die Nacht Wandelt das Ster -- nen.

f

p a tempo.

p rit. strör I mån -- glans öf -- ver haf -- vets väg Gon -- do -- len då oss
— heer — Dann schwebt mit uns in Mon -- des pracht Die Gon -- del ü -- ber's

p rit.

mf Allegretto e con passione. för Såluf är vindens kär -- leks -- smek, Sål gyll -- ne vå -- gens
Meer. — Die Luft ist weich wie Lie -- bes -- scherz, Sanft spielt der gold -- ne

stig. — Hör cittrans sång, så öm och vek, Till njutning loc -- kar
Schein, — Die Ci-ther klingt, und zieht dein Herz Mit in die Lust hin --

— dig. — O! kom till mig när stjernors tåg Ljus öfver nat-ten strör, —
— ein — O, komm zu mir, wenn durch die Nacht Wandelt das Sternen-herd! Dann

mån _ _ glans öf _ _ _ ver haf _ _ vets våg Gon _ do _ _ _ len då _ _ _ _ oss
schwebt mit uns _ _ _ in Mon _ _ des _ pracht Die Gon _ _ _ _ del ü _ _ _ _ _ beris

för. _____ Nu _____
 Meer. _____ Das _____

Assy

Feb. 10

moderato cantabile.

är för äl - skan - de just tid Hul - da, att by - ta tro. — Se
ist für Lie - ben - de die Stund, Liebchen, wie ich und Du, — So

him - len strä - lar rundt af frid, Och vå - gen gått till ro. — Och
fried - lich blaut des Him - mels Rund, Es schläft das Meer in Ruh. — Und

när det slum - rar kring oss allt, Och nat - ten dröm - mer still, — Ej
wie es schläft, da sagt der Blick Was kei - ne Fun - ge spricht, — Die

ord, men blic - ken sä - ger allt Hvad Hjer - tats läng - tan vill. — O!
Lip - pe zieht sich nicht zu - rück Und wehrt dem Kus - se nicht — O!

rit.

es 7

p a tempo.

kom — till mig när stjer — nors tåg Ljus öf — ver nat — — ten
 komm — zu mir, wenn durch die Nacht Wan — delt das Ster — — nen —

p a tempo.

strör. — — — — — I män — — glans öf — — ver haf — — vets våg — — Gon —
 heer! — — — — — Dann schwebt mit uns — in Mon — — des pracht — Die

rit. *mf Allegretto e con passione.*

do — — len då oss för — — — Och när det slum — rar kring oss allt, Och
 Gon — del ü — — ber's Meer. — Und wie es schläft, da sagt der Blick Was

p rit.

nat — ten dröm — mer still, — — — Ej ord, men blic — — ken sä — — ger allt Hvad
 hei — ne Zun — ge spricht, — Die Lip — pe zieht sich nicht zu — rück Und

mf

h. m. o. h.

rit. *p* *moderato espressivo.*

hjer - tats läng - tan vill ! O ! kom till mig när stjernors tåg
 wehrt dem Kus - se nicht. O ! komm zu mir, wenn durch die Nacht

mf

Ljus öf - ver nat - ten strör, I mån - glans öf - ver
 Wan - delt das Ster - nen - heer ! Dann schwebt mit uns in

p *rit.* *a tempo.*

haf - vets våg Gon - do - len då oss för
 Mon - des - pracht Die Son - del ii - ber's Meer

fp

O ! kom !
 O ! komm !

p *pp*

Des (GEIBEL.)

Led. ♪ Led. ♪ Led. ♪